

1953-03-18

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Ina Goldschmidt/Sjums og hendes mand var medlemmer af DKP.

Astrid Warberg-Goldschmidts

Livsbog: Flere af Warber-søstrene skrev deres erindringer. Ingen af disse er udgivet, men de findes i maskinskrevet udgave på Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv.

Der levede flere grevinder ved navn Ahlefeldt i 1953, så det kan ikke afgøres, hvem den omtalte person var.

Astrid Warberg-Goldschmidt kendte flere, der hed Holger.

Danmarks Retsforbund eller Retsforbundet, politisk parti, stiftet 1919. Partiet skelnede mellem samfundets og det enkelte menneskes ret. Retsforbundets ønske om indførelse af fuld grundskyld bygger på amerikaneren Henry Georges idé om, at de samfundsskabte værdistigninger på jord skal tilfalde samfundet og ikke individet (Wikipedia jan. 2024).

Det vides ikke, hvem Johanne C. Larsen var kæreste med i 1903.

Lauritz Pedersens mors navn kendes ikke og heller ikke moderens anden svigerdatter. Moderen var ikke egentlig sindssyg, men dement, og hun boede den sidste tid hos Laura/Bibbe og Lauritz Pedersen på Andkærgaard.

Det vides ikke, hvem Edel var.

Johanne C. Larsen fyldte 80 år 29. september 1953.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Lars Christian Balslev

Peter Bichel

Louise Brønsted

Thora Cohn

Ina Goldschmidt

Andreas Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens kone

Jeppé Larsen, Pufs søn

Christine Mackie

Ib Marryat Johansen

Axel Müller

Lauritz Pedersen

Ellen Sawyer

Janna Schou

Christine Swane

Ane Talbot

Frederik Andreas Warberg

Minna Warberg

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB0558

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Ina/Sjums Goldschmidt er blevet ekskluderet af DKP. Ina mener, at fire stormagter har brugt antisemitismen som våben.

Laura/Bibbe og Lauritz er betagede af Astrids Livsbog. Johanne/Junge takker for de smukke ord om hendes og Astrids venskab. Johanne mindes, hvad Astrid i 1903 sagde om den kæreste, som Johanne dengang havde.

Johan/Puf Larsen er alvorligt syg og indlagt i Odense. Han har kastet alt op og er meget svag. Lægerne mener, at det er galt med nyrerne, men de kan ikke gennemføre en undersøgelse med kontraststof. Både Johanne, Else og Johannes Larsen er meget bange for at miste Johan/Puf.

Den gamle kone (Lauritz Pedersens mor) er død. En stor byrde er taget fra Laura/Bibbes skuldre. Der er hyret hushjælp ind til begravelsesmiddag for 28 personer. Den gamle og hendes anden svigerdatter var taknemmelige for Lauras omsorg.

Johanne har en plan for, hvor de forskellige skal overnatte, når de kommer til hendes fest 29. september.

Det er trist, at medicinen ikke hjalp Astrid.

TRANSSKRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

XXX

20 Marts 1953.

besv. samme Dag.

heri avisartikel af Sjums,

Lauritz' mors død – hun

var ældgl. og

sindssyg.

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov St.

10-7-2000

BWP.

[Skrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard, Dræby St. Fyen.

[I brevet:]

Lindøgaard

18-3-53.

Kære lille Dis!

Tak for dit Brev! Da det endelig kom var det sandelig et digert. Tak for det altsammen! Til Aksel for Almanakken – det er saa dejligt at eje en saadan, man bliver klar over Solen og Maanen og meget mere. Og fra Holger den lange og meget interessante Redegørelse for Retspartiets Grundsætninger, jeg har kun læst det een Gang, skal nu studere den lidt nærmere. Sig ham Tak, naar du ser ham og faa at vide, om det er Laan eller Meningen at jeg maa beholde den; jeg vil gerne have Laur. til at læse den. – Den Artikel af Sjums var jo helt epokegørende, og man forstaar, at med Partimedlemmernes løjerlige Indstilling maa de smide hende ud af Partiet. Se, dette mod Jøderne har ramt hende selv og derfor reagerer hun, som hun gør, men hun tænker ikke paa, at saa mange af deres Doktriner og Domsfældelser rammer andre, som hun bare ikke føler sig identisk med. F. Eks. naar hun mener, at det er nødvendigt at hænge de adelige i Flagstangen (jvn. hendes Udtalelse til Grevinde Ahlefeldt.) Men det har jo ens fulde Sympati, at hun ikke deltog i "Køterbjæffene" i den det danske kom. Partis Avis, og det var meget modigt af hende at udtale sig saa mildest talt aabenhjertigt. Hun skriver at i Løbet af et Tiaar har 4 Stormagter akcepteret Antisemitismen som Vaaben. Hvad mon det er for 4 Storm.? Det er jeg ikke rigtig klar over, men det er jo nok rigtigt, naar hun skriver det. Tag og spørg hende. – Mon dog ikke dette sidste kan faa abnet hendes Øjne for saa mange andre af Kom.s ganske lignende Foreteelser? Hvad siger Ib og Janna til Sagen?? Du maa endelig holde mig à jour om dette, det er i mine Øjne meget interessant.

Jeg fik forleden Søndag, da Bibbe og Laurits var her din Livsbog tilbage, de har haft den siden Nytaar. De var helt betagede af den – det var Laurits i hvert Fald, men Bibbe ogsaa; de syntes den var meget, meget interessant og smuk, og jeg var glad ved, at jeg havde laant dem den. Det er jo ogsaa min Mening, den er jo Summen af alle de andre og næsten en hel filosofisk Afhandling – maaske har jeg skrevet dette før. Den er ogsaa helt igennem ærlig, det samme som Laders sagde om Mornines Fødselsdagstale. Mon jeg dog har faaet dig sagt Tak for det smukke, du i Bogen skriver om vort Venskab og om mig. Jeg har for kort Tid siden læst en gammel Dagbog for det stormfulde Aar 1903; du var den Gang forlovet med Peter B. og jeg havde min store Oplevelse med d. e. J. der jo var alt andet end fyldt med rolig Lykke, men tværtimod saa stormfuldt som vel muligt. Du forekommer bestandig der i Dagbogen, og hvor var du mig dog til Trøst og Støtte, skønt du sagde mig Sandheden, som jeg dog ikke den Gang troede paa." Du er for ham den første den bedste".

Lidt senere. Nu ringede Elle og nu sidder jeg og turbrøler; jeg har endnu ikke faaet dig fortalt om, at Puf er syg og ligger paa Odense Sygehus. Der

vides endnu ikke, hvad han fejler, de kredser om Nyrerne, han har i ikke saa faa Dage kastet alt op; intet kan han beholde i sig. Lige fra i Forgaars, nej i Mandags ringede til Else, da jeg havde hørt, han var syg har jeg været dødsensangst for ham, og det Elle – som var oppe hos Else i Formiddags – sagde, var endnu mere alarmerende; han er saa svag, at han ikke en Gang har Kræfter til at tale med Else, som er derude hver Dag; hun læser lidt for ham og vel ellers bare sidder der. Det vilde være noget saa forfærdeligt, om han ikke skulde klare sig, at det ikke er til at udholde at tænke paa. Elle sagde, at Las var saa bange – om Las skulde have den Sorg i sine sidste Leveaar! Men lad os nu haabe, at jeg ser for sort paa det; i saa Fald er jeg ikke ene om det, for Elle er ligesaa bange som jeg. Hvilken Fryd, Dis, om der kunde meldes Fremgang i det. –

Torsdag Jeg kunde ikke skrive mere i Gaar men kun sidde og tænke paa stakkels Puf der – bortset fra Sygdommen – døjer saa frygteligt med

2

at være paa Hospital og dele Værelse med en anden. Han ligger paa 2 Mand's Stue sm. m. en anden, der er flink og rar, men alligevel er det en Rædsel for Puf, der haaber paa at kunne faa et Eneværelse, men det er usikkert om de kan. I Aftes passede Elle Else op, da hun kom fra Toget, hun er derude hver Dag, og det lød da ikke værre, snarere var Humøret en ganske lille Smule bedre. De kan ikke faa ham fotograferet, fordi han ikke kan taale det Stof, han skal have i sig, for at de kan se Billedet, og derfor kan de jo ikke faa konstateret, hvor Ondet sidder. Jeg er ligesom lidt roligere nu, maaske uden Grund. Men hvor maa det være svært for dem. Ja, den gamle Kone lukkede jo sine trætte Øjne, det var Dagen efter at jeg skrev til dig sidst, den 18. Febr. Der havde ikke været Tilbagegang - noget videre da – før den sidste Dag, saa da Bibbe ringede et Par Timer efter hendes Død, var det helt overvældende for mig. Hver Gang jeg tænkte paa det, gik der en Bølge af usigelig Lykke gennem mig. Bibbe kom allerede Dagen efter til mig for at laane Sølvstøj til den store Begravelse. Du kan ikke tænke dig, hvor hun var præget af, at en Byrde var taget fra hendes Skuldre. Først Aftenen før var det gaet op for dem, at det var mod Slutningen; Lauritz sad hos hende hele Natten, han havde bestemt forlangt, at Bibbe skulde gaa ned og sove. Bibbe var fuld af Lovord over Lauritz, som han tog alt paa sig; alt Tænkearbejdet overtog han – du kan jo tænke dig, hvor der er meget at sørge for – saa skønt Bibbe ikke har haft Pige siden Nytaar (Sygdom) fik hun saa meget Hjælp med Kogekoner og unge Piger, at hun kom let over Begravelsen, der ikke blev saa stor, kun 28 Mennesker, bl. dem Tinge og Manse. – En af de sidste Dage fik gamle Bedste pludselig et lyst Øjeblik: L. og Bibbe stod og gjorde hende i Stand,

hvad de maatte være 2 om, hun havde faaet Liggesaar og skulde behandles 2 Gg. om Dagen. Saa lagde Bedste pludselig sin Haand paa Bibbes Arm og sagde med normal og tydelig Stemme: Jeg er glad ved dig, for du er god mod mig. Det var baade Bibbe og Laur. glad ved Ogsaa at Bedstes anden Svigerdatter ved Begravelsen sagde grædende til Bibbe, at hun maatte da vide, at de var hende saa taknemmelig og skønnede saadan paa, saa god hun havde været mod Bedste. Det var Bibbe glad ved, for hun havde egentlig ikke haft Indtryk af, X hvor stor en Byrde, det havde været med den gamle Bedste

Hvad angaar d. 29. Sept. saa har det hele Tiden været min ganske bestemte Mening, at det skulde være mig – og kun mig alene – som gør det Gilde; I faar sandelig nok at bruge Jeres Skillinger til, tænk paa den dyre Rejse, Det er jo ikke mere som tidligere, nu er Rejser jo store Summer. Og saa er der een Ting til: baade Janna og Ib er saa velkomne, men saa er der jo Nattelejerne. Jeg har tænkt mig det saadan, at du og Axel skal bo ovre i Kamret, hvor I boede i Fjor, Marie og Uglen hos Lases, Dedde og Minna hos Elle, Lugge hos Bibbe og mulig kan hun ogsaa have Ib og Janna, hvis ikke maa vi bestille Værelse paa Kroen, saa vilde der jo ogsaa blive Brug for Skillinger – men å alt det ordner sig nok alt sammen, der er jo længe til og – ak – der kan jo ske saa meget, som helt vil forandre Billedet. Mennesket spaar, men Gud raa'r. Jeg kan mærke paa mig selv, at jeg ved denne Lejlighed ikke vil kunde præstere noget i poetisk Retning, saa jeg haaber, at andre vil kunne (!) I Minnas Svarbrev paa mit Fødselsd.br. til hende nævnede hun intet om 1ste Juli; tværtimod skrev hun, om vi dog ikke kunde tænke os at tage en lille Tur op til dem en Gang i Maj Maaned; det tyder da ikke paa, at vi skal derop saa kort Tid efter. Maaske er det bare noget Dedde har sagt uden at tænke nærmere over det. Naa, Tiden vil vise det. Jeg snakkede med Bibbe om den Majtur, og hun mente, at Laders ritz [”La” indsat over linjen] gerne vilde bile derop, det kunde blive mægtig festligt. Selvfølgelig hjem samme Aften. Det var trist for dig med den Sygdom, men nu er du vel kommen over det igen; og kedeligt, at Universal-Medicinen ikke hjalp Jer, men hvor meget tog I? Du maa jo huske, at naar I er to om den, faar I kun Halvdelen. I 1947 lavede Edel saa vidt jeg husker 4 Portioner til mig, og de tog min Bronchitis, som havde plaget mig i flere Aar – husker ikke hvor mange – og jeg har ikke haft Bronchitis siden. Jeg gaar ud fra, at din og min Bronch. maa være af samme Art, naar vi er Søskende, saa jeg forstaar egentlig ikke, at den Medicin ikke skulde kunne hjælpe dig, men den er jo ækel og besværlig at lave; dog var det vel nok værd at have den Anstrengelse, hvis man havde Mulighed for at blive rask. Fars Astmaer var

jo altid værst, naar han fik Bronchitis. Din er jo selvfølgelig meget værre og mere indgroet end min var, saa du kunde næppe nøjes med 4 Portioner som jeg kunde, og som sagt det er ækelt at lave dem.

Jeg vil sige dig, at jeg for Tiden trænger meget til at faa Breve, mon du ikke lidt snart kunde give mig et lille Livstegn – det behøver jo ikke at være saa langt. Saa kun saa mange gode Hilsner fra din Junge

[Skrevet langs venstre kant på s. 1:]

Hvor er den Artikel af Sjums dog udmærket i enhver Henseende den varmede ordentlig mit Hjerte. Hun kan skrive.

Skrevet langs venstre kant på s. 2: [Kommentaren er muligvis tilføjet af Laura Warberg Petersen, som i mange år ejede brevet]

[Skrevet langs venstre kant på s. 3:]

X at de havde forstaaet

[Skrevet på hovedet på s. 4:]

Naar I ikke skal yde noget til selve Festen, kan I jo hjælpe

[Skrevet langs venstre kant på s. 4:]

Janna og Ib m. Rejsen | Hils nu Axel og sig ham saa mange Tak for Almanakken, har han det nogenlunde godt for Tiden?

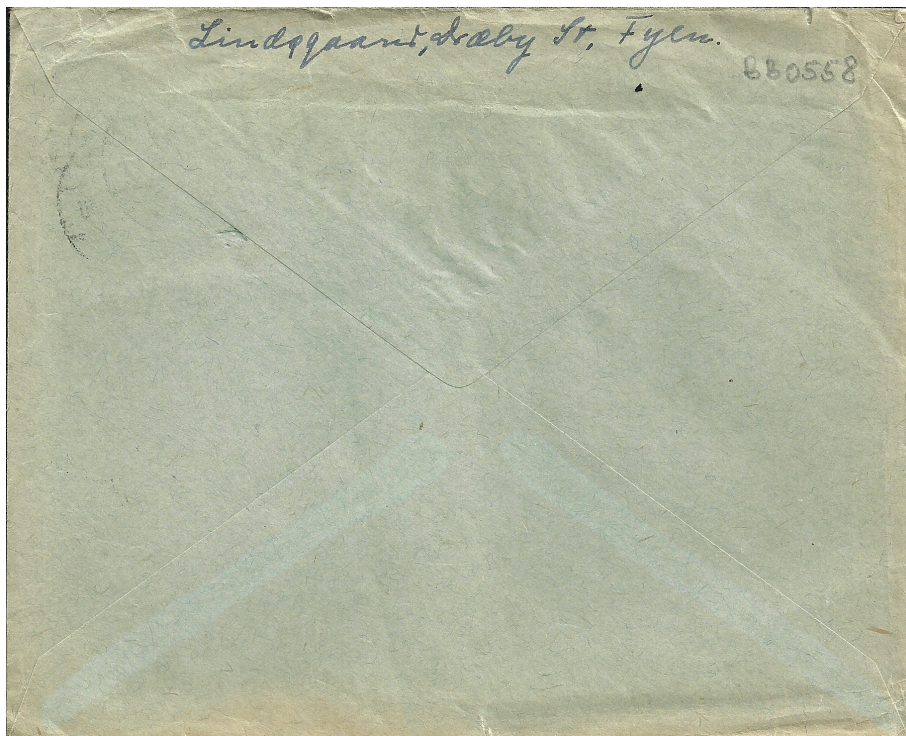
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Lundagad
78-3-53.

Kære lille Lis!

Tak for dit Brev! Da det endelig kom var det
kædeligt et digert. Tak for dit alvarmen!
Til Artikel for Almanaken - det er saa dejligt
at se en saadan, man bliver klar over Taler
og Haanden og meget mere. Og jo Halve den
langt og meget interessant. Redigeringen for Rets-
partiets Samfundning, ja den kan det
den en Gang, skal alle Skidene den til mig
mere. Sig dem Tak, naar du ser dem og saa
at vide, om det er Laan eller Meningfuld, at
ja, naar beholds den, ja vil gerne have det.
vil at lase den. - Den Artikel af Gjines
var jo helt epokebrudende, og man forstaaer, at
med Partimedlemmernes lojalt, og endelig
omaa de smide hende ud af Partiet. Se, dette
mot faldene har ramt hende selv og derfor
rea gerer hæn, som hæn gør, men hæn tænke
ikke paa, at saa mange af dens Takbræder
og som faldelse rammer andre, som hæn
hæne ikke føler sig identisk med. F. B. p. maan
hæn mener, at det er nødvendigt at hæn
de adelige i Fæstungen (som hændes Adalste
det Gæstende Klæbber). Men det har jo en
fulde Sympati, at hæn ikke deltar i Røter
"bjæffere" i den det danske kom. Partis Avis,
og det var meget modigt af hende at udtale
sig saa modigt i alt anknlyetigt. Hæn skriver
at i Libel af et Tiaar har 4. Stormagter akcepte
seret Anti semitismen som Gæst. Hæt
om det er for 4 Storm. ? Det er jo ikke rigtig
klar om, men det er jo nok rigtig, man hæn
skriver det. Tag og spørg hende. - Hæn dog ikke
dette sidste kom paa at hæn hændes Gjines for
saa mange andre af Kom. og ganske ligesom
Fæstelse. Hæt siger I to og paa en fælles
du endaa endelig hælde mig i jæn om det,
det er i mine Gjines meget interessant.
Jeg fik forleden Sunday, da Bille og Laurin

Kan se den Artikel af Gjines og uden andet i mine Breve
den samme ordlyd som i mine Breve.

860553
var her den Linsbojs tillæg, de har haft den sids-
nylaar. De var helt betagede af den - det var
Lauritz i hvent Fald, men Bille og saa; de
synes den var meget, meget indvirkende og
smukt, og jo var glad ved, at jo havde laant den
den. Det er jo ogsaa min Mening, den er jo suu-
men af alle de andre og næsten en hel filosofisk
Behandling - maaske har jo skrevet dette for.
Den er ogsaa held igennem rigtig, det samme
som Lades sagde den Mornines Fødselsdags tale.
Men jo dog lidt fraet dig, sakt Tak for det smukt,
den i Bogen skriver end nok Venkæse og om mig.
jo har jo kort Tid siden ledt en gammel dag bog
for det Stormfælde har 1903, du var den 4. bog
fortovet med Peter B. og jo havde min store Op-
levelse med d. s. f. du jo var alt andet end
fyldt med rabi, Lykke, men faktisk med saa
storomfældt som vel smulj. Det forekommer be-
standig den i den Bogen, og hvor var den mig, dog
sil Træk & Skætte, skönt du sagde mig, sandheden
som jo dog ikke den Gang track paa i: "Du er for
ham den første den bedste".

Lette sener. Nu ringte Elle og mig sidde i et Tudebrøder,
jo har endelig ikke faaet dig fortalt om, at Puff
er syg og ligger saa Adenue Sygehus. Det vidste ikke
endelig, hvad man fejle, de kredse an Ugerne
kan han i ikke saa paa Bogen kendet alt op, vilde
kan han behalde i sig. Lige paa jo i Foredrag, nej i
mandags ringte til Elle, da jo havde hørt, han
var syg, han jo vidste det endelig angik for ham, og det
Elle - kan var oppe hos Elle i Fødselsdags - sagde,
var endelig mine alarmerende, kan li saa Bogen
at han ikke en Gang kan hjælpe til at tale med
Elle, kan li dant. Lige Sag, men lige lidt for
ham og vel ellers bare stude den. Det vilde være
noget saa forfærdeligt, an kan ikke skulle
blære sig, at det ikke er til at behalde at
sænke paa. Elle sagde, at Læs var saa Bogen -
an Læs skuede hvad den Sorg i sine sidste Læve-
aar! Men lad os nu haabe, at jo ser for bort
paa det, i kan Fakt er jo ikke end den det, for Elle
er ligesaa lang som jo. Hvilken Fryd, Lige, an
den kunde vilde Frengang i det.

Torsdag jo kunde ikke skrive mere i Gaa men
kan si Elle og sakte paa skæls Puff, den - rent
bortet fra Sygehusen - Lige saa frygheligt det

(Puff er syg i maj 1903.)

at vedre paa Hospital og dels Urdette med en anden.
Han ligger paa 2 Vands Hæe som om en, der er flink
og rar, uden alligevel er det en Billedet for sig; de
haaber paa at kunne paa et Sær Ardeed, men
det er usikkert om de kan. I Aften passede alle
3 alle op, da hien kom fra Tager, hien er derudt enen
dag, og det lot da ikke være, svarere var huijst
en ganske lille Porsule bedre. De kan ikke saa haan
fotografere, fordi han ikke kan haale det Vaf,
han skal haue i sig, for at de kan se Billedet, og
derfor kan de jo ikke paa Konstateret, hvor andet
vidder. Jeg er ligesom lidt religiøs om maaske uden
grund. Men hvor det maaske var svært for dem,
ja, den gamle Stone kikkede jo sine Brøtte
oppe, det var dagen efter at i startede til sig sidst,
d. 18. Febr. Da havde ikke været Filhøjsgang - noget
videre da - for den sidste dag, saa da Bibbe ringede
et Par Timer efter hendes Død, var det held over =
vældende for mig. Hver Gang i Adskillige paa det,
gik der en Bølge af usigelig dykke gennem mig.
Bibbe kom allerede Dagen efter for at laane Tale
tid til den store Begravelse. Det kan ikke lade sig
gøre, hvor hien var præget af, at en Begravelse var
taget fra hendes Skulder. For Altsammen for var
det gaact op for dem, at det var med alle vinger,
Lauritz sat hos hende alle Gatten, han havde
heltent forlaant, at Bibbe skulde gaa med og søge.
Bibbe var fuld af Lovord om Lauritz, som han
sagde alt paa sig, alt Tidkearbejdet overlod han
den kan jo lade sig, hvor den er meget at søge for
saa skønd Bibbe ikke har haft sig siden Nyaaar
(Sygdom) fik hien saa meget Hjælp med Rosekover
og huijst Tager, at hien kom det over Begravelsen, da
ikke alle saa stor, som 28 Mennesker, al den Ting
og maaske. - En af de sidste dage fik gamle Bedste
pludselig et lyst Øjeblik: S. og Bibbe sat og gjord
hende i Skant, hvad de maatte være 2 om, hien
havde faact Liggesaar og skulde behandle 2 og,
om Dagen. Saa lagde Bedste pludselig sin Haand
paa Bibbes Arm og sagde med normal og tydelig
Stemme: J er glad med dig, for du er god med mig.
Det var sidste Bibbe og Læge. Glad med. Saa at
Bedstes anden Svigerdatter var Begravelen saft
grædende til Bibbe, at hien maatte da vide, at
de var hende saa taknemmelig, og skæmmet daadan paa,
saa got hien havde vaact med Bedste. Det var Bibbe
glad med, for hien havde egentlig ikke haft Indtryk af
hvor stor en Begravelse, det havde vedt med den gamle Bedste

valde hende indvirkning

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1894
København d. 29. Sept. Saa naar det helle Tiden
været min ganske bedste Mening, at det skedd
være mig - og mig alene - som gi det Gode; I saa sandt;
nok at nogle flere Shillingen til, taak paa den dyre
Reise. Det er jo ikke mere som tidligere, men la Pige
jo store Sømmer. Og saa er der en Ting til: taak
paa og I er saa velkomne, men saa er der jo
Nallelejerne. Jeg har taaket mig, det saadan, at der
er Akel skal lig orre i Skarvet hvor I taak i Tor,
Marie og Lyden hos Lars, Bedde og Minna hos Elle, Lasse
hos Bibbe og Muelig, kan hun og saa have I og paa
Luis ikke maas vi stikke Vælle paa Kraen, saa
ville der jo ogsaa blive Bred for Shillingen - men
at det det ordner sig, nok allammen, du er jo Lasse
til og - Ak - der kan jo ske saa meget, som det vil
forandre Billeket. Men det skal, men det skal
jo kan maatte paa mig selv, at jeg, med denne Lige, har
ikke vil kunne prætere noget i hæderk Retning, saa
j prætere, at andre vil kunne (24) i Minna, Paa-
lven paa mit Fod, elst. b. til kunde medrede Lige
indt om 1te juli; tværtimod stors Lige, an vi der
ikke kunde haake og at tage en lille Tur op, til den
en Gang i Maj Maaned, det Lyde da ikke paa,
at vi skal den, saa kort Tid) eller. Maatte er det
bare noget Bedde har sagt Lige at taak medrene
nu det. Naar, Tiden vil Lige det, jo smakkede
med Bibbe om den Prajter, og Lige medre, at
Lasse gerne vilde vil den, det kunde blive mag-
tig pærlig. Selvfølgelig, Lige kunne Aften.
Det var trist for dig med den Sygdom,
men nu er der vel kommen over det igen, og Bede-
ligt, at Nui versal-Medicinen ikke Lyde, for, men
Lige meget tag, I? Saa maas jo ikke, at maas I
er bo om den, paa I Kæn Hals deler. I 1944 laute
Bedde saa vi det i taake 4 Portioner til mig, og de
tag mine Bronchitis, som laude playt mig i flere
Aar - husker ikke hvor mange - og jeg har ikke
kraft Bronchitis siden. Jo paa det for, at den og
mine Bronsk. maas vilde af samme Art, da b.
er I kunde, saa jeg fortaas tydelig, ikke, at den
Medicin ikke skulde kunne hjælpe dig, men
den er jo akel og besværlig at taak; og var det
vil nok ved at have den Antirengelle, hvis man
haude Mulighed for at blive raak. For Antomale
var jo akel vedet, naar han fik Bronchitis. Sin er
selvfølgelig meget verre og mere vulgraet end min
var, saa den kunde neppe være mit 4 Portioner
som jeg kunde, og som sagt det er akel at have den.
Jeg vil sige dig, at jeg for Videns Tænde meget
til at paa Brent, naar den ikke Lige medret Kædet
give mig et lille Livetegn - det helvone I ikke at væ
saa langt. Saa kan sad mange gode Billede. Ja den paa

Jamaal...
I alle sine Oer og vil gerne have mange Billede for Næstkomende,
kan man det smukkeste godt for alle i